

عنوان مقاله:

جایگاه گردشگری ورزشی در ایران از دیدگاه کارشناسان، ورزشکاران و مدیران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سینا کوچکی - دانشجوی کارشناسی، گروه مدیریت جهانگردی، دانشکده صنایع دستی، میراث فرهنگی و گردشگری نوشهر، دانشگاه مازندران، نوشهر، ایران

سهیلا انتظاری - دانشجوی دکتری روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشگاه علوم و تحقیقات، تهران، ایران - عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی ترجمان علوم، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گردشگری ورزشی یک پدیده اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی است که مخلوطی از دو موضوع جذاب ورزش و گردشگری است. با توجه به اهمیت و اعتبار این دو مقوله (گردشگری و ورزش)، دست اندرکاران و مسئولین بخش ورزش و گردشگری برای رسیدن به اهداف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی خود متوسل به گردشگری ورزشی شده‌اند. هدف اصلی و ذاتی ورزش افزایش سلامتی از طریق پرداختن به آن است. از اینرو، گسترش ورزش را می‌توان به افزایش میزان مشارکت در ورزش در سطوح مختلف، از ورزش آموزشی و مدارس گرفته تا ورزش همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای تعبیر کرد. از دیدگاه گردشگری، توسعه ورزش می‌تواند از یک مشارکت فعال در ورزش در زمان تعطیلات یا غیرتعطیلات تا تجربه ورزشی غیرفعال در حین گردشگری یا در محل مبداء اتفاقافتد. توسعه ورزش در مبدا به کمیت و کیفیت تاسیسات، برنامه‌ها و حتی آموزش‌هایی که در اصل برای گردشگران فراهم شده است، بستگی دارد. تجارب گردشگری که سبب توسعه ورزش می‌شوند، ممکن است طی بازدید از یک جاذبه طبیعی، همانند مناظر زمینی، دریایی و هوایی، یا فرهنگی و مصنوعی اتفاق افتد. بنابراین، گسترش دادن ورزش می‌تواند به دو حالت سازماندهی شده یا ناشی از فعالیت‌های مستقل گردشگری باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، توریسم، توسعه پایدار، ورزش، رویداد ورزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1040390>

